

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

5TE ÅRG.

DEN 24 JULI 1904.

N^O 43

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Bruno Liljefors. — Erik Axel Karlfeldt. — Tvänne svenska skulpturverk. — Bilder från Karlskronaregattan. — Från fredskongressen i Köpenhamn. — Bilder från den stora militära idrottsfesten i Stockholm. — Expresident Krüger. † — Från kriget. — Brokigt utomlandsnytt. — Bilder från St Louis. — Från landtbruks- och industriutställningen i Visby. — Veckans Porträttgalleri. — "Det var en gång" af Thora Randal. — Luleå stifts första prästmöte.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1904.

HVAR 8 DAG.

Klisché: Ken. A.-B. *nytt* Silfversparre, Skinn—Öbg.

BRUNO LILJEFORS.

EFTER PORTRÄTT TAGET I DESSA DAGAR AF HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STOCKHOLM.

BRUNO LILJEFORS.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

BRUNO LILJEFORS.

När jag tänker på alla de tafvelgallerier, som jag under årens lopp besökt i skilda land, minnes jag många och djuptänkta allegoriska bilder, många madonnor, många karaktäristiska porträtt, många vackra och poetiska landskap, många på kornet tagna genremålningar . . . Men af djurframställningar ihågkommer jag högst litet, och hvad jag däraf bevarar i tanken är ganska otydligt. Jag minnes några sig kråmande hästar, några stora, beskedliga oxar — af Rosa Bonheur, tror jag — några ganska hyggliga rävar och, förstås, en del humoristiska, dresserade hundar. Dessutom har jag visst också haft nöjet se ett afmåladt lejon med ansenliga morrhår.

Är det öfverdrifvet att påstå, att det finnes blott en verklig djurmålare i världen — Bruno Liljefors. Jag tror, att man utrikes på de platser, där man för ett par år sedan hade tillfälle att se den utställning af hans verk, som gjorde rondan genom Europa, är af den åsikten. Ty att vara djurmålare är naturligtvis icke att måla några hundar i en lustig ställning eller en kisse-katt med ett garnnystan — för att vara en verklig djurmålare måste man förstå djuren, känna dem och deras lif och den omgivande naturen, med hvilken de ha ett så intimt samband, lika noggrannt och väl som en verklig porträttmålare har reda på

den mänskliga karaktären. Men att det är oändligt svårt att studera de vilda djuren i skogen och på vattnet och att förstå dem, behöfver ju ingen närmare förklaring. Det måste fordras liksom ett särskildt sinne härför, en alldeles speciell begåfning, ett ofantligt tålmod, en oändlig kärlek till hela naturen. Och att återgifva fåglarnes flykt och simmande, råfvarnes spång midt i djupaste skogen — att gifva bilder af djurlifvet i oupplöslig förening med naturen, så att de tu bli ett, bli storartade bilder af naturens eget lif, ja därtill fordras ett alldeles säreget, oeffterhärligt geni, som Bruno Liljefors ensam äger.

Hvad han lärt sig, kan man säga att han lärt sig själf. Ty vid konstakademien i Stockholm, där han inträdde vid 19 års ålder 1879 och som han lämnade 1882, hvarpå han företog en utrikes resa, lärde han sig förvisso icke att måla så, som han sedan gjort. Men märkvärdigt är det, att ett Uppsalabarn som Liljefors — fadern var handelsman i universitetsstaden — ett slätens barn har en sådan blick för hafvet och vet att skildra det på ett så rent af öfverväldigande sätt . . .

I sina första taflor håller Liljefors sig gerna till ett litet stycke mark, till några träd, ett snår i skogen, en vassdunge. Och till denna lilla plats förlägger han någon händelse ur djurlifvet, någonting med lif och rörelse i. Ty Liljefors älskar framför allt rörelsen, kanske därför att den kan sägas vara en symbol för utveckling och frihet. Hans hökar flaxa, hans rävar och kattor jaga vildt. Det är formligen, så man hör vingarnes slag och prasslet bland gräs och grenar. Och gräset och grenarne fläta sig i hvarandra, så att åskådarens ögon stundom känna sig litet osäkra och i första ögonblicket icke förmå riktigt uppfatta den ovanliga synen.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

BRUNO LILJEFORS MED FAMILJ å Skyttorp.

Från denna sin s. k. japanska period — liksom japanerna — är Liljefors fulländad i rörelsens återgivande — kommer han till en annan alstring, där han överblickar vidare horisonter. Han gifver stämmingsfulla, äktsvenska jägarebilder. Han är nästan mera landskapsmålare, än djurmålare.

Och slutligen kommer den tid, när — som Tor Hedberg säger i sitt utmärkta lilla arbete om Bruno Liljefors, hvilket utkommit i Ljus' förlags samling af konst-

närsmönografier, som med allt skäl kan anbefallas åt hvarje bildad svensk — när "hans djurskildrin-

gar äro verkliga djurepos, i hvilka hela naturens växlande lif spelar in, speglade årstidernas kretsång,

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

BRUNO LILJEFORS MED SIN ÄLDSTA DOTTER, BLANKA. I bakgrunden den flyttbara atelieren vid Pälssundet.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Otg.

HAFSÖRNAR: Tafla i olja af Bruno Liljefors å Nationalmuseum.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Otg.

Efter fotografi.

RÄFFAMILJ å National-museum.

mäst realistiske af våra naturskildrare och naturdiktare, hans landskap hafva en utpräglad lokalfärg, och hvad man aldrig sväfvat i oviss het om, det är att den natur, han skildrar, är svensk . . ."

O. R.

*

Bruno Liljefors är f. 14 maj 1860, var 79—82 elev vid konstakademien, företog 82—83 en resa till Düsseldorf (prof. Deyher) Bayern, Italien och Frankrike och har sedermera varit bosatt på Sveriges landsbygd, först i närheten af Uppsala, numera å Skyttorp på Mörkö nära Trosa. Å Skyttorp mottog han iör några dagar sedan på ett älskvärdt sätt H. 8 D:s utsände fotograf.

Liljefors har deltagit i den s. k. opponentrörelsen och i Konstnärslörbundets utställningar. I utlandet har han varit företräd å mångfaldiga expositioner och därvid vunnit den ena lysande utmärkelsen efter den andra, silfvermedalj i Paris 89, stora guldmedaljen i München 89, guldmedalj i Berlin 96 m m.

KRÅKOR i Fürstenbergiska samlingarne å Göteborgs museum.

de evigt samma, evigt lika unga känslorna af kärlek, kraft, hunger och mordlust. Men hvarje stämning, som fyller honom och vill taga sig uttryck i bild, samlar sig dock alltjämt om en bestämd företeelse. Han talar till oss som konstnär på samma sätt som bonden, jägaren eller fiskaren talar om naturen, med anförande af åskådliga drag, händelser och tids estämningar. Hans fantasi är fylld med kunskap om lifvet, sväfvat aldrig ut i obestämda drömmier, finner alltid, nu som förr, en hållpunkt i en händelse. Endast att ramen omkring denna händelse ständigt vidgats och att sammanhanget mellan den och omgifningen starkare betonas. Han är alltjämt, äfven i sin fantastik, den

HVAR 8 DAG.

Foto. Jonsson. Gbg.

MÅSAR å Göteborgs museum.

Kliché: Bengt Ståfersparre.

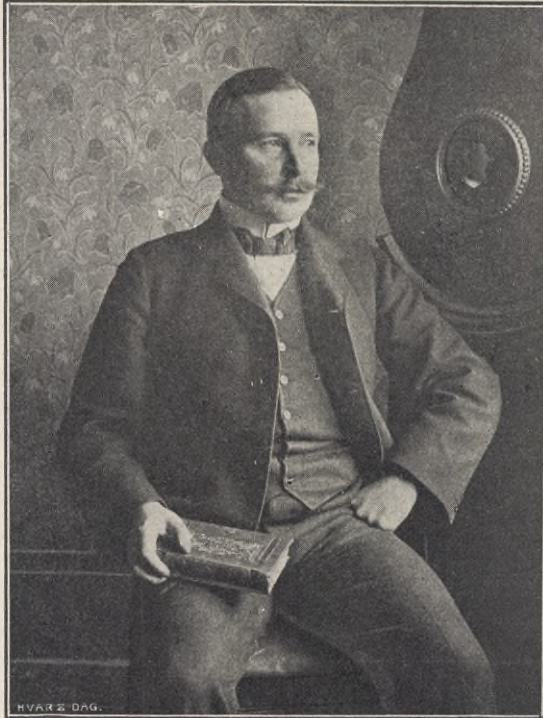
TRENNE TAFLOK I OLJA AF BRUNO LILJEFORS.

ERIK AXEL KARLFELDT.

Till ledamot i Svenska Akademien i den efter framlidne f. riksarkivarien C. T. Odhner lediga elfte stolen har valts och kallats e. o. amanuensen i k. biblioteket, bibliotekarien i Landbruksakademien Erik Axel Karlfeldt.

Detta inval har genast hälsats med ett bifall, som tyder på att akademiens principer och den allmänna opinionen omsider funnit hvarandra. Karlfeldt har med sina trenne diktsamlingar icke endast vunnit allas hjärtan utan äfven areopagens djupa erkännande. Och opinionen, som envisas att företrädesvis vilja finna "snille och smak" hos de stora skalderna, gläder sig åt att se tre små böcker väga så tungt ned, där kanske vetenskapliga verk till en mångdubbelt större volym samtidigt pröfvats i den endra vågskålen.

Karlfeldt är icke gammal. Den 20 sistlidne juli kunde han fira sin 40-årsdag. Men hans produktion har allt ifrån det

H. o. M. S. SVUCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

ERIK AXEL KARLFELDT.
Den nye ledamoten i Svenska Akademien.

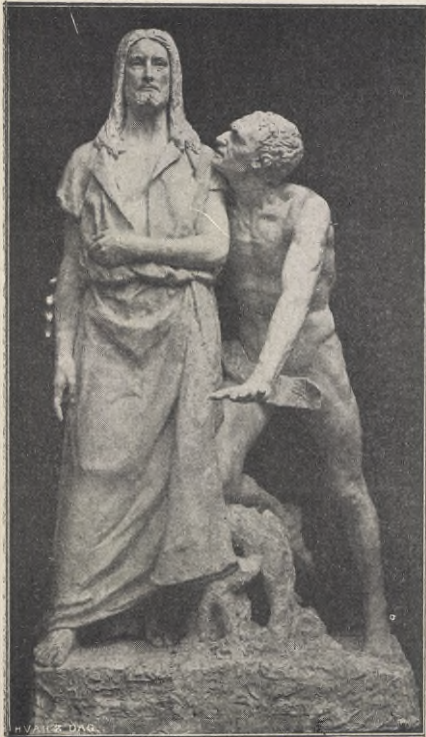
han 1895 först framträdde vittnat om en från början sällsynt mogen och fulländad skaldegåva. Hvem har icke fägnats i Fridolins lustgård, när Fridolin, den landtliga ungarven, tog upp en visa med sin på samma gång kärnfullt manliga och varmt vibrerande stämning? Hvem har icke hört hans stolta maning

Lägg tungt och fast din hand på bordet
Och som ett lejon kungligt ryt!

Ijuda för örönen? Hvem har icke med välbehag insupit den oförlikneliga doften från hans vildmarks- och kärleksvisor? Hvem har icke med ett barns leende setat och stortittat, medan dalkarlen muntert hvisslande trollade fram underbara målningar med de blygsammaste redskap?

Mycket hafva vi den hedervärde Fridolin att tacka för. Och må han tolka den officiella hyllning, som nu kommit honom till del, som ärligt menad trån oss *allesamman*.

TVÄNNE SVENSKA SKULPTURVERK.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

KRISTI FRETELSE.
Med bidrag från staden och enskilde inköpt för Mariakyrkan i Helsingborg.

Bildhuggaren *Edvard Brambeck*, hvilken sedan decennier tillbaka vistats utrikes, mest i Italien, har i ett par månader för utförandet af två porträttbyster uppehållit sig i Stockholm.

B. studerade, att börja med, i Köpenhamn där han gick på konstakademien och arbetade på Bissen d. y:s atelier. Vid konstakademien i Stockholm erhöi han k. medalj för prisämnet "Eva, sörjande vid Abels lik", samt innehade 1877—82 resestipendiet.

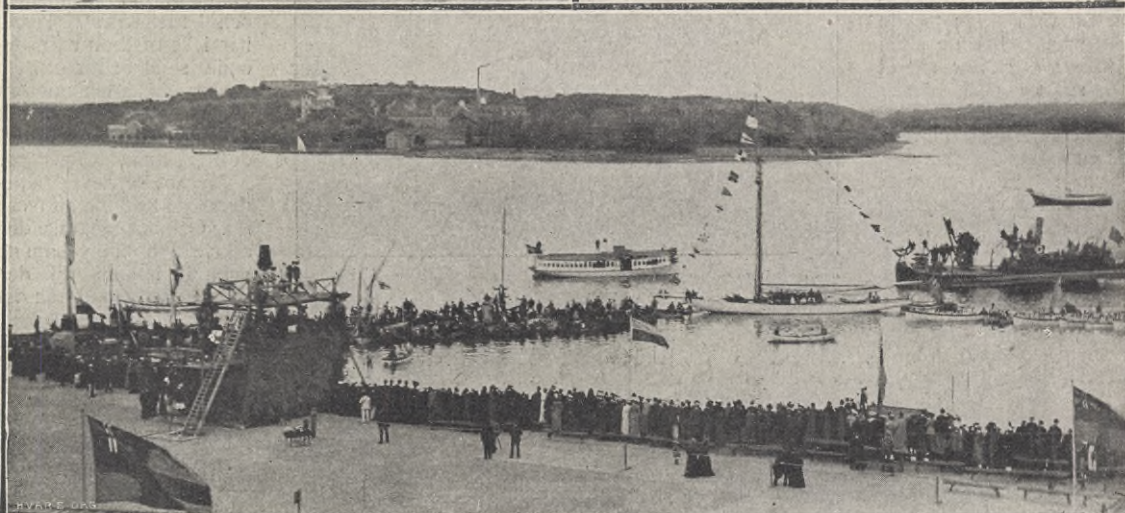
Bland den begåfvade konstnärens arbeten, som äro präglade af både godt naturstudium och stilkänsla, märkas särskildt "Slafvar", "Kristi frestelse", "Neapolitansk fiskargosse", "Christus Consolator" samt en del porträttbyster. Vi lämna här en afbildning af de båda grupperna "Kristi frestelse", och "Christus Consolator".

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

»CHRISTUS CONSOLATOR».

BILDER FRÅN KARLSKRONAREGATTAN.

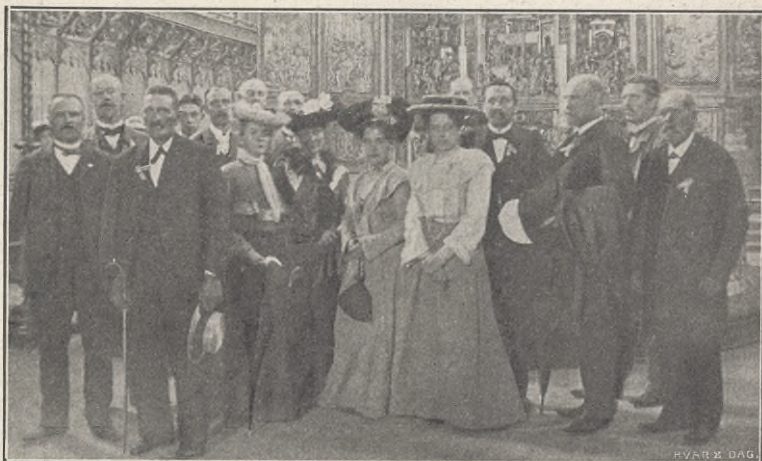
Amatörfoto.

KUTTERN HERMIONE, ägare hr Steinwall, eröfrade Östersjöpokalen. (Foto. Cedergren, Karlskrona).

Kilich & Kem. A.-B. Bengt Sjönersparre o.s.m.—Öbg

FRÅN SVENSKA LIFRÄDDNINGSSÄLLSKAPETS UPPVISNING.

I sammanhang med Karlskronaregattan hade Svenska Lifräddningssällskapet anordnat en uppvisning, från hvilken härmed ett par bilder återgifvas. De tre mellan himmel och jord å öfre bilden äro: Den celebre prishopparen i London Hjalmar Johansson (X), bakom honom Sven Petersson från Stockholms Kappsimsningsklubb och nederst E. Sjögren från Karlskrona Simsällskap.

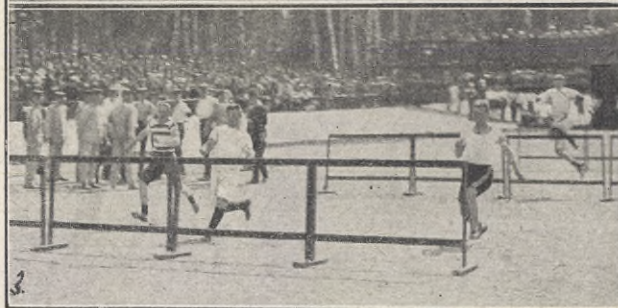
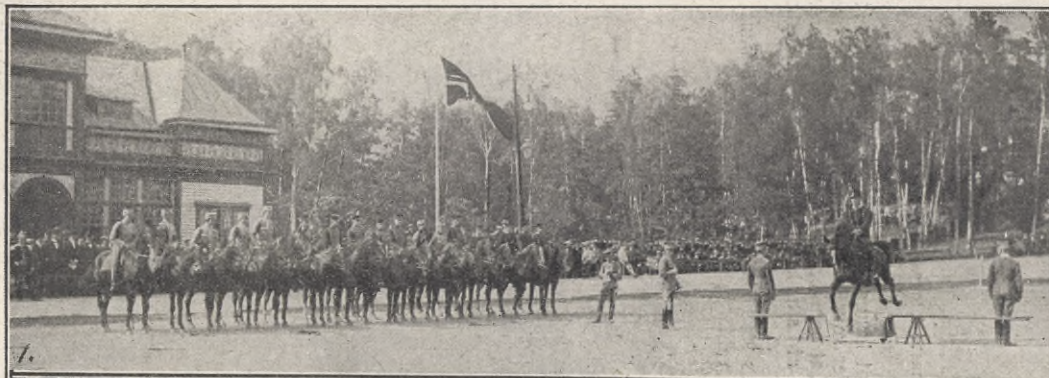
Amatörfoto.

FRÅN FREDSKONGRESSEN I KÖPENHAMN.

Kilich & Kem. Bengt Sjönersparre.

I Köpenhamn hölls 2—5 d:s ett "Nordiskt fredsmöte". Vi återgifva en bild tagen under en utflykt till Roskilde: en del delegerade från Sverige, Norge och Danmark framför altaret i Roskilde domkyrka.

BILDER FRÅN DEN STORA MILITÄRA IDROTTSFESTEN I STOCKHOLM.

På militärt initiativ var det som de första ordnade idrottsfesterna höllos i vårt land, och bland militärerna har idrotten alltjämt att söka sina trognaste omhuldare. Söndagens stora trefliga, af — trots värmen — tusentals personer besökta sportfest i Stockholms Idrottspark bar i detta afseende tydligt syn för sägen.

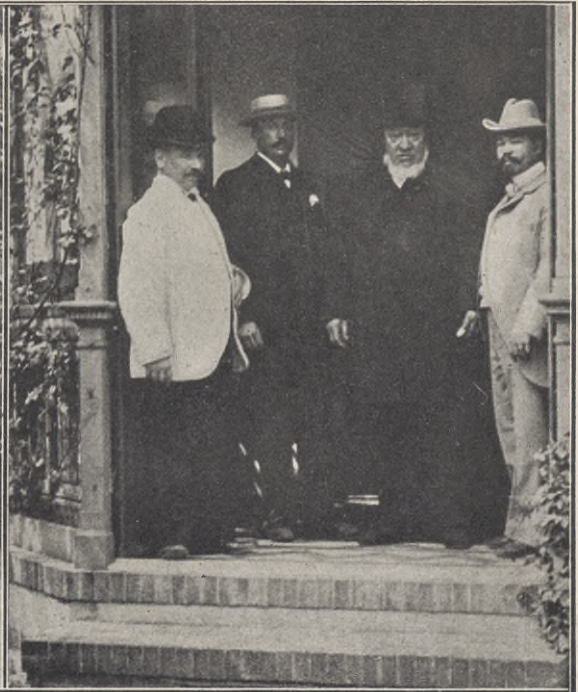
HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM

Kliché: Kom. A.-B. Hengt Silfverparre Sthlm.—116g

1. HINDERHOPPING TILL HÄST. 2. KAPPSPRINGNING. 3. HÄCKLÖPNING. 4. HOPP ÖFVER HÄST. 5. BROTTNING. 6. STAFHOPP.

EXPRESIDENTEN KRÜGER. †

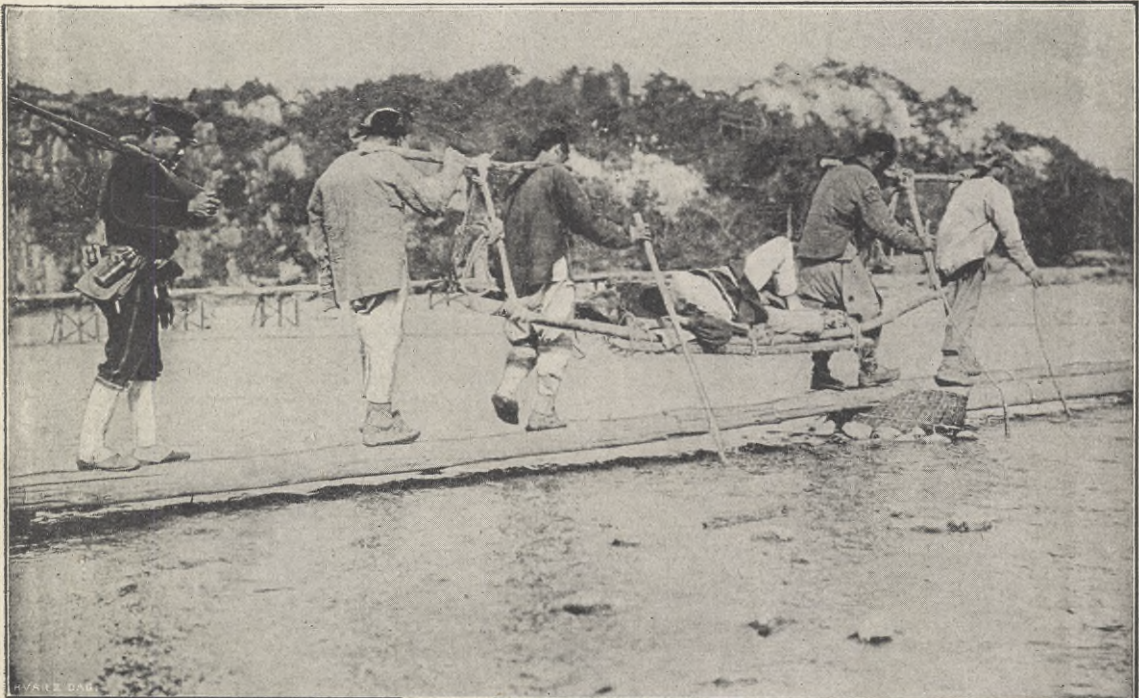
PRESIDENT KRÜGER I LANDSFLYKT. Efter senaste fotografier.
PÅ PROMENAD. I SITT HEM.

Natten till den 14 juli afled förre boerpresidenten Krüger i den lilla schweiziska staden Clarens vid Genève sjön i en ålder af nära 79 år.

"Oom Paul" hade af c'en makt som gjort om intet hans livsverk ödmjukt bedt att få dö i sitt land, men detta blef ho om förvägradt. Politiken är alltid hjärtlös. Han fick aldrig återse de kopjer han lämnade

i hopp om att kunna utverka deras bevarande åt sitt folk, de kopjer som han ströfvat ibland med jägarsteg, som han älskat som bonde och hägnat och försvarat i egenskap af sitt lands råddande och härskande patriark.

Men hans stoft skall föras dit, och till hans graf skola många vallfärda som till en martyrs.

Efter fotograf

FRÅN KRIGET: Öfversvämning i Mandchuriet. Kulier transportera sårade japaner.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skålm.—Öbg

BROKIGT UTOMLANDSNYTT.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöqvistsparre.

1. FURST IWAN MICHAILOVITS OBOLENSKI.
Finlands nye generalguvernör.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöqvistsparre.

2. DEN FRANSKA MUNKSTRIDEN. DOM M.CHEL,
Chartreux-munkarnes öfverhufvud.

1.

Till Bobrikoffs efterträdare som Finlands generalguvernör har alla ryssars själfhärskare och Finlands storfurste utnämmt Furst Iwan Michailovits Obolenski. I ett reskript från allerhögsta håll, har den nye guvernören att utfinna, hvad vederbörande vänta af honom i hans egenskap af Bobrikoffs efterträdare.

2—3.

Mutningsaffären, som på sista tiden i så hög grad dragit allmänna uppmärksamheten till sig, har icke varit det minst pikanta momentet i den stora striden mellan stat och kyrka, som nu pågår i Frankrike. Det tycks vara oklart hvad som egentligen ligger bakom hela den larmande skandalen. Men de goda mun-

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöqvistsparre Sklm.—189

3. DEN FRANSKA MUNKSTRIDEN. De utdrifna Chartreux-munkarnes nuvarande bostad i Pignerol.

karna följa nog både sekelgamla traditioner och mycket höga befallningar, om de kämpa en seg och äfven något jesuitiskt förstrid för sin rätt.

4.

Amerikas höger, republikanerna, hafva som sin kandidat vid stundande presidentval uppställt Theodor Roosevelt till omval. Som bekant var det mordet på Mac Kinley som föranledde att d. v. vicepresidenten kom att flytta in i Hvita huset, och med kännedom om det ringa intresse hvarmed amerikanerne omfatta nomineringen af vicepresidenten, kunde man ha trott att presid. Roosevelts maktställning i och med "vikarie"-tidens slut skulle vara till ända. Så är dock icke utan vidare fallt. Hur det kan gå vid den stora kraftmätningen mellan partierna är icke lätt att förutsäga. Så

Efter fotografi.

PRESIDENTEN ROOSEVELT jämte hufvudmännen för det republikanska partiet utanför Hvita huset.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sjölm.-Öhg.

mycket är säkert, att presid. Roosevelts omval skulle för ytterligare en period tillförsäkra Amerika en statschef, som i råd och dåd visat sig passa väl på sin höga post.

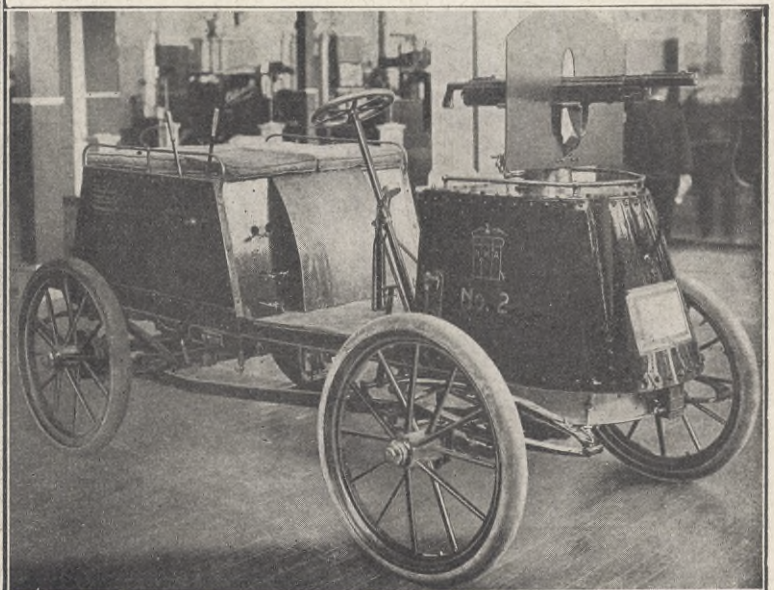
5. En visitt af högpolitisk betydelse ha parisarne midt under 14 juli-dagarna kunnat glädja sig åt, i det att bejen af Tunis, Sidi Mohammed, som 1902 efterträdde sin fader Sidi Ali på Tunis' tron, företagit en resa till den franska hufvudstaden. Genom middagarna i Elyséepalatset, mottagningar och galaföreställning på Operan, betygar man här sin glädje öfver den förste fransktalande tunesiske bejens vänskap.

6. Northwestern Military Academy har i St Louis en automobil utställd, som visar den moderna maskinvagnen i en alldeles ny användning, kombinerad med en miniatyrkanon. Hvad kanonen mistar i kaliber vinner den otvifvelaktigt i rörlighet — på goda vägar!

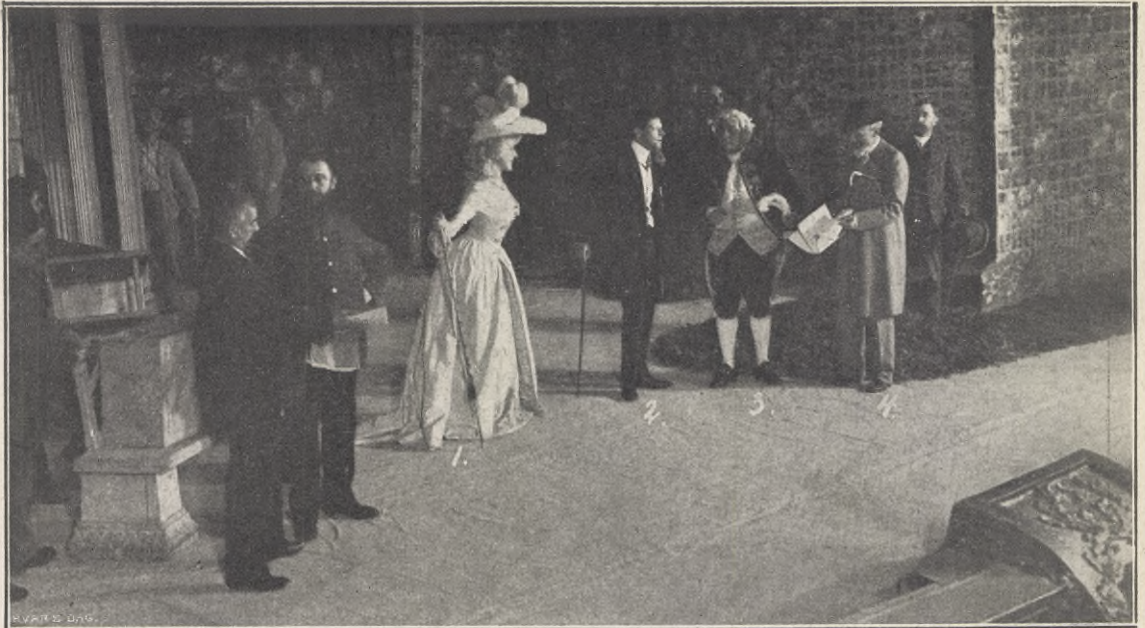

HVAR 8 DAG.

BEJEN AF TUNIS, nu på besök i Paris.

AUTOMOBILEN I KRIGETS TJÄNST.

Efter fotografen.

7. REPETITION Å COMÉDIE FRANCAISE AF DE CROISSET'S »LE PAON».

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöbergparre Stålm.-Öbg.

7.

Den unge belgiske dramatiska författaren *Francis de Croisset* har på Comédie Francaise rönt stor framgång med sin pjäs "Le Paon". Vi meddela en bild från repetitionen. Å scenen synas de Croisset (2), skådespel. Mitzi Dalty (1) och de Ferrandy (3) samt direktören, Jules Claretie (4).

8-9.

I H. 8 D. för den 8 nov. förra året meddelades en serie bilder från Paris-sömmerskornas — "Les Midinettes" — af 1600 deltagare o. oräkneliga intresserade åskådare omfattande gängtäflan. Fem af de små fransyskorna hafva nu varit uppe i Berlin och gått i kapp med sina medsyslar där. Täflingen resulterade i ett förmligt Sedan för de stackars Midinettes, som visst äfven haft ytterligare en anledning till missnöje i den icke allt för stora vänlighet, hvarmed de bemöttes.

HVAR 8 DAG.

8-9. »LES MIDINETTES» CONTRA »BERLINER LAUFMÄDCHEN»: 8. Två segervinnare från Parisertäflan. 9. På banan.

Efter fotografi.

I. TOTALVY ÖFVER »THE PIKE», utställningens hufvudgata.

Kliché: Kem. A.-B. Benj. Sjöqvistsparre Stålm.-Olg

HVAR 8 DAG.

BILDER FRAN S:t LOUIS: II. Interiör af Sveriges villa i S:t Louis. Vid första bordet doktor Lagerstedt och sekr. Lundblad.

HVAR 2 DAG.

Foto Ga as'en Visby
FRÅN LANDTRUKS- OCH INDUSTRIUTSTÄLLNINGEN I VISBY. Visby från utställningsfältet. Parti af utställningen.

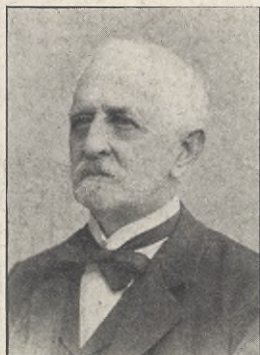
Klubb: Kem. A.-B. Brud S'frövarne Skön—Og

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

SAM. CLASON.

Till professor i historia vid Lunds universitet har utnämnts docenten vid Uppsala universitet o. amanuensen i riksarkivet Sam. Clason, f. 67.

G. NERMAN.

F. d. chefen för Mellersta väg- och vattenbyggnadsdistriktet majoren Gustaf Nerman i Uppsala, fyllde den 6 juli 77 år. N. har utfört en omfattande skriftställareverksamhet på det tekn. och ekonomiska området. Blåno större skrifter kunna omnämnas Göta kanals historia.

G. RENHOLM.

70 år fyllde den 13 juli redaktören, k. sekreteraren G. Renholm i Stockholm. Student i Uppsala 52, kansliexamen 55, ingick i flere en.betsverk. 66-94 medarb. i Nya Dagl. Allh., förnämligast som öfvers. Pariserkorrespondent. Har utgivit flera periodiska publikationer o. skrifter.

C. F. JONSSON.

50 år fyllde nyligen förvaltaren å de stora fideikommissesegendomarne Koberg och Löfvened i Västergötland samt Glasvholm i Halland C. F. Jonsson. J. är framstående jordbrukare.

C. G. O. ROGBERG. †

Den 28 juni afled i Lysekil direktören Carl Georg Olof Rogberg från Stockholm, 69 år gammal. R. innehade olika befattningar på Uddeholmsbruken, Frövådal, Gisslarbo, Seglingsberg och Svanå, där han var förvaltare. 91 blef R. disponert för Fermokomplexen, där han under 11 års tid verkade.

O. M. EDSTRÖM. †

Sjökaptenen O. M. Edström, Göteborg, afled därst. den 14 juli, född 41. Efter att i många år fört segelfartyg blef han en af stiftarne af Ängri Aktiebolaget "Nornan", för hvilket han i 25 år förde ångare.

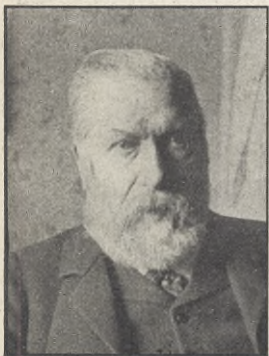
C. G. G. ÖJMARK. †

Kyrkoherden i Själevads församling af Hernösands stift Carl Gustaf Gabriel Öjmark afled den 2 juli. F. 42, stud. 63, prästvigd 73, pastoral. 86, 68-72 e. lär. vid Allm. lärov. i Hernösand, förest. för högre folksk. i Sollefteå 73, kommun. i stora Malm 78, kyrkoherde i Själevad 90.

O. E. O. ASPLUND. †

Apotek. Olof Emil Oskar Asplund i Råneå, all. hastigt d. 2 juli, 49 år gammal. Farm. kand.-ex. 74, apotek.-ex. 84. Efter en längre tids tjänstgöring på bl. a. apo. eket Rammen i Stockholm erhöi A. 01 privilegium på apoteket i Råneå.

J. H. G. FREDHOLM. †

Den kände ledamoten af riksdagens Andra kammare, civilingenjören Johan Henrik Gotthard Fredholm, född 38, afled i Stockholm d. 11 juli. H. 8 D. har i nr 13 af 4de årgången återgivit helsidesporträtt jämte utförlig biografi af den sällsynt kunnige och arbetsälskande mannen.

S. A. NORINDER. †

En svår järnvägsolycka inträffade d. 14 juli på Värtabanan, då ett godståg sammanstötte med en motordressin, hvarj befunno sig baningenjören i Sthlm Sven Alfred Norinder och stationsinsp. vid Norrtulls station Per Henrik Borgstedt, hvilka båda föllo offer för olyckan. N. utexam. från Tekn. högskolan 95, tjänstgjorde som nivellör vid undersökningarne af Gellivare-Riksgränsbanan 97, och biträdde 99 vid bygandet af Nynäsbanan. Sin nuvarande befattning som baningenjör hade han innehaft sedan 02. — B. var född 56 och hade varit i järnvägens tjänst omkr. 30 år. Till stationsinspektör i Stockholm utnämndes han i våras.

P. H. BORGSTEDT. †

A. R. L. ÅNGMAN. †

Apotekaren i Kristinehamn Arthur Rudolf Leonard Ångman afled den 10 juni. Född 55, flyttade han till Kristinehamn 83, där han innehaft flere förtroendeuppdrag.

DET VAR EN GÅNG . . . .

Sannsaga för HVAR 8 DAG af Thora Randahl.

Skymningen började att breda sina skuggor i den stora barnkammaren, och ljuset från gaslyktan ute på gatan kastade en lång gul strimma öfver golvet.

Borta i fönsterfördjupningen satt tant Betty med en liten ljuslockig pilt i sin famn.

Det lilla hufvudet hvilade tryggt mot tantens bröst, och båda de små knubbiga händerna, med alla sina gropar, höllo troget fast på en tråhäst med trenne ben och utan svans. Djupa, lugna andetag ljödo genom rummet.

Den lille sof.

Tant Betty virade sakta och försiktigt sin kjol kring den lilla slumraren i sitt knä.

— Se så där ja — nu satt han bra!

Långsamt lutade hon sig fram för att lägga ihop sagoboken, ur hvilken hon läst för den lille. Mekaniskt följde hennes ögon i den osäkra belysningen sidans första rad:

— Det var en gång . . . .

Sakta upprepade hon orden för sig själf, så log hon ett stilla, vemodigt leende.

Försiktigt lutade hon sig tillbaka i stolen och slöt ögonen. Bit för bit gled hon in i drömmarnes rike och snart slumrade hon ikapp med den lille i sitt knä.

Ljudlöst sväfvade sagornas fe genom rummet och täljde:

“Det var en gång, då dessa gråa lockar voro guldgula, och dessa infallna kinder runda och prydda med sundhetens rosor, då ögonen strålade och munnen log och sjöng ikapp med alla skogens fåglar. Det var i den glada och lyckliga barndoms- och ungdomstiden, som lektes fram däruppe på hennes faders vackra egendom i Värmland.

De voro två syskon, hon och hennes bror. Brodern studerade till läkare och låg hela vintern i Uppsala. Glädje var det då han, vid feriernas början, skyndade hem till far och mor och lilla syster Betty.

Men så en gång kom han icke ensam, han hade en kamrat med sig som han, med sina föräldrars tillstånd, erbjudit att få hvila ut sig hos dem under sommaren.

Det var en glad och hurtig yngling, med käcka, frimodiga ögon och brunt lockigt hår. Äfven han studerade medicin, men på en gammal onkels bekostnad. Själfr var han fattig och både fader- och modurlös.

Han vann snart alla med sitt hjärtliga, rättframma sätt — isynnerhet voro han och Betty de bästa vänner i världen. De lekte och rasade i skog och mark som två lössläppta pojkungar från morgonen bittida till kvällen sent.

Det var en härlig tid för dem båda.

Men så kom hösten, och så började brodern och hans vän att rusta sig till resan. Så kom afskedets stund med tusen innerliga tacksägelse från vännens sida och tusen hjärtliga uppmaningar att upprepa besöket nästa sommar från familjens sida och speciellt från Betty's.

Två sådana härliga somrar tillbrakte de tillsammans.

Då han reste sista gången fick han en guldring af Betty, och han skänkte henne i gengäld ett litet guldhjärta.

— Mitt eget har du redan! hviskade han med en djup blick in i hennes ögon, då han tog afsked. Ö, hvad hennes lilla hjärta klappade af fröjd vid de orden!

Så kommo långa dystra tider, då modern sjuknade och slutligen dog.

Tiden gick och Betty fick alltid en varm hälsning från vännen i broderns bref. Han underrättade henne

en gång om, att onkeln var död, och den unge mannen nu måste taga plats som informator under sommaren för att kunna uppehålla sina studier. Det stack till i hennes hjärta vid denna underrättelse, det kändes så hårdt att inte få se honom under den kommande sommaren.

Strax innan han tillträdde sin plats som informator skref han ett långt, kärleksfullt bref till sin lilla solstråle, som han kallade henne, och omtalade huru han skulle sakna henne under sommaren. “Men en dag”, slöt han, “skall jag väl komma och hämta min solstråle och behålla henne för alltid.”

O, det kära, kära brevet! Hvad det blef läst och kysst otaliga gånger. Det följde henne öfver allt, och om natten låg det under hennes hufvudkudde.

Så kom vintern. Fadern började att blifva krasslig, och Betty måste ersätta både far och mor vid gårdens skötande,

Då och då mottog hon ett bref från sin hjärtans kär, men till slut upphörde de nästan helt och hållet. Det smärtade henne djupt, men hon sköt skulden på den stundande doktorsexamen som både han och hennes broder nu skulle aflägga.

Sommaren kom — och med den brodern med sitt nyförvärfvade doktorsdiplom på fickan.

Den gamle fadern log förnöjd — där han satt i sin stora stol.

— Nu skulle jag blott vilja se min lilla Betty godt gift, så kunde jag lugnt sluta mina gamla ögon till! nickade han.

Betty rodnade häftigt och vände sig bort.

Samma dag hennes bror hemkommit, gick hon upp på hans rum för att sätta några friska blommor i hans vasar.

Då hon kom in satt brodern och skref.

Borta på spegelbordet låg en bunt visitkort. Betty bläddrade hastigt igenom dem. Plötsligt utstötte hon ett skrik. Brodern vände sig förskräckt om.

— Men hvad i Guds namn är det, Betty? sporde han ängsligt.

Med krithvita kinder och ett förtvifladt uttryck i ögonen stirrade hon på ett litet aflängt kort i sin hand. Brodern reste sig och gick bort till henne.

Hastigt läste han namnen på kortet — öfver hennes axel.

— Åh — ja visst, yttrade han långsamt — det är hans förlofningskort, min lilla vän; han eklaterade sin förlofning samma dag han aflade sin examen!

Hon stod alltjämt i samma ställning och stirrade — bara stirrade.

Plötsligt förstod han allt! Så innerligt ömt och varsamt lade han hennes lilla hufvud mot sitt bröst och strök de ljusa lockarne.

— Min stackars lilla Betty! sade han medlidsamt — var det han som tagit ditt lilla hjärta till fånga?

Hon snyftade häftigt. — Se så, lilla barn, tröstade han henne — var du glad att det gått som det gjorde; han var en allt för ytlig och flyktig man för min lilla syster.

Hon lösgjorde sig ur hans famn och torkade tårarne ur ögonen. Allt var som dött inom henne. Liksom i en dröm vacklade hon ut ur rummet och ned i trädgården.

Där nere utkämpade hon sin första, svåra kamp.

— — — — —
Fadern blef allt svagare, och när de första bladen föllo, drog han sin sista suck.

Nu upplöstes det kära barndomshemmet — gården såldes och Betty flyttade med sin broder till Stockholm. Hon hade åldrats på en kort tid, och af den glada, strålande Betty fanns icke mycket tillbaka.

Tiden gick. Genom brodern hörde hon att det

gick dåligt för hennes forne lekkamrat, och att han ännu icke var gift. En dag då brodern skulle gå ut, lade Betty en bankanvisning på ett större belopp i hans hand.

— Se där — sade hon lugnt — gif honom det, men säg icke från hvem!

Brodern tog hennes lilla hufvud mellan sina händer och kysste henne på pannan.

— Ädla själ! sade han rörd.

Brodern blef förlöfvad och gifte sig. Han bad att Betty skulle följa honom i hans nya hem — men hon ville icke.

År runno hän.

En dag ringde det på hennes dörr, och pigan underrättade henne om, att en herre önskade att tala vid henne.

Hon gick ut och framför henne stod hennes forne lekkamrat.

Lifvets allvar hade tryckt sin stämpel på hans panna och strött sitt silfver i de bruna lockarne — men hon igenkände honom dock genast.

Ett ögonblick kändes det som skulle hon falla omkull, men så bemannade hon sig och bad honom vänligt stiga in.

Han tog båda hennes händer i sina och såg henne bönfallande in i ögonen.

— Säg först att ni förlåter mig! bad han.

— Det är förlåtet! svarade hon lugnt.

— Tack för det! sade han varmt — och tack för pänningarne!

Hon ryckte till.

— Hvem har sagt — — — stammade hon.

Han log.

— På omvägar har jag fått veta hvem den ädla hjälparinnan var; jag kommer nu för att återbetala och tacka för lånet!

Han släppte hennes händer.

— Jag har en bön till eder — började han ånyo — vill ni icke komma hem till min hustru?

Hon är mycket sjuk och längtar efter en vänlig och mild kvinna att tala med.

Hon ryckte häftigt till — men därpå gled ett ljusst leende öfver hennes fina ansikte och hon svarade vänligt:

— Jag skall komma!

Han fattade åter hennes hand och tryckte en kyss på den.

— Gud välsigne er för det! hviskade han sakta — därpå vände han sig om och gick.

Då hon var ensam kastade hon sig på knä och gömde snyftande ansiktet i den röda schagsoffan.

Det var hennes andra och sista kamp.

Hon var hos hans hustru icke allenast en liten stund utan under hela dennas svåra sjukdom, och då hon åter var frisk och tant Betty, som den ädla vårdarinnan nu kallades, skulle återvända hem, blef det stor sorg bland barnen. De slet henne i kjolen och ropade i korus:

— Tant Betty får inte gå!

Föräldrarne sågo leende på dem.

— Där ser ni, Betty, sade fadern, barnen vilja ej släppa eder, uppfyll därför min och min hustrus varmaste önskan: Blif hos oss för beständigt.

Och så blef det."

Trähästen gled ur den lilles hand ned på tant Bettys fot, så hon vaknade. Hela rummet var insvept i djupaste mörker, men borta i ena hörnet försvann just sista skymten af sagornas fe i sin ljusa dräkt. In genom fönstret gled en klar månstråle och dansade på den uppslagna sagoboken.

Det var en gång — — —

LULEÅ STIFTS FÖRSTA PRÄSTMÖTE.
GRUPP AF DELTAGARE.

F to Wulfen, Hernös stad.
Biskop Johansson (1), Biskop Bergqvist (2), Kyrkoh. Brandell (3), Kontraktsp. Arhman (4), Kontraktsp. Bergman (5), Kontraktsp. Lundström (6), Domprosten Vester (7), Prosten O. Löfvenmark (8), Teol. dr Ahnlund (9), Kyrkoh. Sillen (10), Kontraktsp. Waggenius (11), Kyrkoh. E. M. Nordling (12), Kyrkoh. Englund (13), Kontraktsp. Bill (14), Kyrkoh. Karlsson (15), Kontraktsp. Åkerstedt (16), Kyrkoh. Sundelin (17), Kyrkoh. Lindeman (18), Kyrkoh. Edén (19), v. Pastor Vindhad (20), Kyrkoh. Öberg (21), Kyrkoh. Löf (22), Kyrkoh. R. Markgren (23), Konsist.-not. Högstrom (24), Kyrkoh. Hoilin (25), Kyrkoh. Hallberg (26), Kyrkoh. Bjurberg (27), Kontraktsp. Bosiro (28), Kontraktsp. Modin (35), Komminister A. Eriksson (36), Prosten Blixt (37), Pastor Sunneman (38), Kyrkoh. A. Markgren (39), Kontraktsp. Sellin (33), Kontraktsp. Genberg (34), Kontraktsp. Aberg (40).